

VEDTAK 2009

Sak nr. 1/2009

Saken gjaldt fusk på hjemmeeksamen hvor det ble avdekket likhetstrekk mellom klagers besvarelse og en eksamensbesvarelse innlevert i 2007. Klager hadde ikke oppgitt den tidligere besvarelsen som kilde, verken i tekst eller litteraturliste. Klager hadde riktignok oppgitt en rekke kildehenvisninger til primærkilder som forfatteren av den tidligere eksamensbesvarelsen i stor grad hadde bygget sin tekst på. De delene av eksamensbesvarelsen som klager kopierte var imidlertid skrevet med egne ord, og fremstod som selvstendig tekst i motsetning til direkte sitat. Underinstansen la til grunn at klager hadde fusket forsettlig, og fattet vedtak om annullering og utestenging i et halvt år.

Felles klagenemnd fant at vilkårene for fusk var til stede, og bemerket at henvisning direkte til primærkilder ikke er tilstrekkelig hvor sekundærkilden fremstår som tekst skrevet med egne ord. Sekundærkilden (i dette tilfellet eksamensbesvarelsen fra 2007) skulle vært oppgitt i tillegg til primærkildene. Når det gjaldt reaksjonen bemerket Felles klagenemnd at underinstansens fastsettelse av utestenging i et halvt år i realiteten innebar utestenging i to semestre. Felles klagenemnd fant med grunnlag i særskilte helsemessige grunner at ett semester var en passende reaksjon for klager.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering og utestenging ble enstemmig stadfestet med den endring at utestengingsperioden ble fastsatt til høstsemesteret 2008.

Sak nr. 2/2009

Saken gjaldt fusk på gruppeoppgave (arbeidskrav) hvor det ble avdekket likhetstrekk mellom klagers del av besvarelsen og en rekke kilder hentet fra internett. Utkastet som ble levert inn for sensur manglet kildereferanser og utgjorde et plagiat på om lag 28 % av klagers bidrag. En av de øvrige studentene i gruppen var ansvarlig for den samlede innleveringen, og fikk oversendt to versjoner fra klager i e-post; en ”eldre” og en ”nyere” versjon. Den nyere versjonen inneholdt enkelte avsnitt satt i anførselstegn med henvisning til primærkilden, utover dette var de to utkastene tilnærmet identiske. Det var klagerens eldste utkast som angivelig ved en feil, ble levert inn for sensur.

Underinstansen fant med grunnlag i den nyeste versjonen, at klager hadde fusket grovt uaktsomt i form av plagiat, og fattet vedtak om annullering av klagers oppgavedel og utestenging i ni måneder. Felles klagenemnd fant imidlertid at det objektive vilkåret for fusk ikke var oppfylt med grunnlag i den nyeste versjonen da denne aldri ble levert inn for sensurering. Det objektive vilkåret ble derfor vurdert med grunnlag i det første utkastet som var gjenstand for sensur. Felles klagenemnd fant at klager hadde kopiert store deler tekst fra en nettside uten å oppgi tilstrekkelige kildereferanser. Klagers henvisning direkte til primærkilden var ikke tilstrekkelig da sekundærkilden fremsto som tekst skrevet med egne ord. Sekundærkilden må også oppgis som kilde. Når det gjaldt vurderingen av skyldkravet fant Felles klagenemnd at klagers første utkast ble levert inn til sensur ved en feiltakelse, og vurderte derfor skyldkravet med grunnlag i utkast nr. 2. Her fant Felles klagenemnd at klager hadde utvist tilstrekkelig skyld i form av fullbyrdesforsett ved forsøket på å levere inn nevnte utkast. Klagers kopiering fremsto som en bevisst handling, og det forelå ingen unnskyldelig rettsvillfarelse.

Underinstansens reaksjonsfastsettelse på ni måneder var etter Felles klagenemnds syn en adekvat reaksjon. Endelig bemerket Felles klagenemnd at uhl. § 4-7 (1) b jf. § 4-8 (3) omfatter fusk på arbeidskrav. Det var ikke adgang til å innskrenke loven anvendelsesområde på dette punkt i form av forskrift.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 3/2009

Saken gjaldt fusk på obligatoriske lab-innleveringer (arbeidskrav) hvor to studenters innleveringer var identiske med to medstudenters tilsvarende innlevering. Klagerne var førsteårsstudenter. Underinstansen fant at klagerne hadde fusket forsettlig, og fattet vedtak om annullering av besvarelsene og utestenging i ett semester. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak, og bemerket at arbeidskrav omfattes av fuskebestemmelsene i loven. Det ble videre understreket viktigheten av at institusjonen informerer studentene tilstrekkelig om fuskebestemmelsernes anvendelsesområde og konsekvensene av å bryte disse i forkant av eksamen og innleveringer. Underinstansens vedtak om annullering og utestenging i ett semester var en adekvat reaksjon med hensyn til klagerens uerfarenhet, samt mangelfull informasjon fra institusjonens side.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 4/2009

Saken gjaldt fusk på skoleeksamen hvor det ble oppdaget ulovlige notater liggende ved klagers pult. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig, og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett år. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak, og fant at reaksjonen var adekvat. Vedtaket var ikke en urimelig eller uforholdsmessig reaksjon.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 5/2009

Saken gjaldt fusk på hjemmeeksamen hvor det ble avdekket likhetstrekk mellom to studenters felles besvarelse og en tidligere innlevert oppgave ved institusjonen. Underinstansen fant at klagerne hadde fusket forsettlig i form av plagiat, og fattet vedtak om annullering av hjemmeeksamen og utestenging i ett år. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak, og fant at reaksjonen var adekvat. Det ble bemerket at vedtaket ikke var urimelig eller uforholdsmessig for klagerne. De økonomiske konsekvensene som var anført var påregnelige og kunne etter Felles klagenemnds syn ikke tillegges vekt ved reaksjonsfastsettelsen.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 6/2009

Saken gjaldt forsøk på fusk hvor det ble avdekket at klager ved hjelp av falsk e-postadresse fikk tilsendt eksamensoppgaven en uke før skoleeksamen skulle avholdes. Forholdet ble oppdaget før

eksamensdagen, og klager vedtok et forelegg for brudd på straffelovens bestemmelser om dokumentfalsk. I tillegg fant underinstansen at klager måtte utestenges i to semestre for forsøk på fusk. Felles klagenemnd fant i likhet med underinstansen at klager objektivt sett hadde forsøkt å fuske på skoleeksamen, samt at kravet til fullbyrdelsesforsett var oppfylt. Felles klagenemnd bemerket at det ikke kunne tillegges vekt ved reaksjonsfastsettelsen at klager tidligere hadde vedtatt et forelegg for forfalskingen av e-posten. I dette tilfellet var det adgang til å ilegge både straff og disiplinærreaksjon for samme faktiske handling, uten at det var å betrakte som dobbeltstraff i strid med den syvende tilleggsprotokoll til EMK, artikkel 4 nr. 1. Det var ikke tale om "samme forhold" i rettslig henseende da fuskebestemmelsen ikke dekker de straffverdige elementene som fanges opp av bestemmelsen om dokumentfalsk. Utestenging i ett år var etter Felles klagenemnds syn en adekvat reaksjon.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 7/2009

Saken gjaldt utestenging etter skikkethetsvurdering jf. uhl. § 4-10. Særskilt skikkethetsvurdering ble reist mot klager da det under gjennomføring av praksis for sykepleierutdanning ble reist tvil om vedkommendes skikkethet for yrket som sykepleier. Med bakgrunn i innstilling fra skikkethetsnemnda fant underinstansen at klager ikke var skikket som sykepleier, og fattet vedtak om utestenging i tre år.

Etter en samlet vurdering fant Felles klagenemnd at klagers faglige og personlige forutsetninger på det daværende tidspunktet tilsa at klager var utilstrekkelig i rollen som sykepleier. Det ble særlig vist til at klager ikke hadde evne til å kommunisere med pasienter og samarbeidspartnere, samt at klager hadde konsentrasjonsvansker og dårlig fingermotorikk som kunne utgjøre en fare for pasienters fysiske og psykiske helse, rettigheter og sikkerhet. Det ble lagt vekt på at klager i løpet av en seksårsperiode hadde vist svært liten fremgang som sykepleierstudent, både på det faglige og personlige plan. Felles klagenemnd fant det derfor nødvendig å opprettholde underinstansens vedtak om utestenging i tre år.

Resultat: Underinstansens vedtak om uskikkethet og utestenging i tre år ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 8/2009

Saken gjaldt utestenging etter uhl. § 4-8 annet ledd, hvor det ble avdekket at klager under praksis ved en anestesivdeling ga feil medisin til en pasient slik at pasienten ble påført en livstruende sirkulasjonsforstyrrelse. Etterpå forsøkte studenten bevisst å dekke over forholdet i stedet for å bistå ansvarlig anestesilege med livsviktige opplysninger på det tidspunktet pasientens tilstand ble kritisk. Underinstansen fant at klager hadde opptrådt grovt klanderverdig på en slik måte at det ble skapt fare for liv eller helse for pasienten, og fattet vedtak om utestenging i to år.

Felles klagenemnd fant det tilstrekkelig bevist at klager ga pasienten feil medisin. Dette var imidlertid ikke grovt uaktsomt i seg selv. Det avgjørende forhold var at Felles klagenemnd fant det bevist at klager forsøkte å skjule feilmedisineringen overfor overlegen etter at det ble klart at pasientens tilstand var livstruende. Dette utsatte pasienten for ytterligere fare ved at overlegen kunne blitt villedet av klagers forsøk på å skjule feilmedisineringen. Felles klagenemnd fant at klager hadde handlet så

graverende at det avspeilet alvorlig svikt i dømmekraft og ansvarsfølelse. Utestenging i to år var derfor en adekvat reaksjon.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging i to år ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 9/2009

Saken gjaldt fusk hvor det ble avdekket at klager hadde levert inn en fuglekasse til eksamen i kunst og håndverk som hun ikke hadde laget selv. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett år. Felles klagenemnd fant i likhet med underinstansen at klager hadde fusket forsettlig. Vedtaket ble imidlertid opphevet som følge av saksbehandlingsfeil fra institusjonens side. Klager var ikke lovlig forhåndsvarslet slik forvaltningsloven krever. Klager hadde ikke fått tilbud om advokatbistand før vedtaket ble fattet i underinstansen, og fikk således ikke anledning til å forsvare sine interesser på best mulig måte. Felles klagenemnd fant at saksbehandlingsfeilene kunne ha virket bestemmende på vedtakets innhold.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig opphevet.

Sak nr. 10/2009

Saken gjaldt fusk hvor det ble avdekket at klager hadde brukt to fotografier i sin hjemmeksamen som ikke var selvprodusert. Egenproduserte fotografier skulle utgjøre en sentral del av oppgaven. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i to semestre. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak, og bemerket at antallet studiepoeng ikke kunne få betydning i reaksjonsutmålingen. Utmåling av reaksjon må knyttes til individuelle forhold hos studenten. Hensynene bak utestenging gjør seg like gjeldende uavhengig av størrelsen og betydningen av eksamen. Tilståelse i saken ble heller ikke tillagt vekt.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 11/2009

Saken gjaldt fusk hvor det ble avdekket at klager hadde ulovlige notater tilgjengelig under muntlig eksamen. Underinstansen fant at klager hadde fusket minst grovt uaktsomt og fattet vedtak om annullering av eksamen. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak, og bemerket at det ikke fikk betydning for vurderingen av det objektive vilkåret at notatene ikke ble brukt. Det avgjørende var at klager allerede ved å ha notatene tilgjengelig hadde fullbyrdet en fuskehandling. Når det gjaldt det subjektive vilkåret fant nemnda at klager handlet forsettlig da han var klar over den faktiske fuskehandlingen, herunder å ta med seg notatene på eksamen. Det ble i denne sammenheng bemerket at kravet til forsett ikke omfatter kunnskap om at handlingen er ulovlig. Det er således uten betydning for vurderingen av skyldkravet om klager skal ha fusket med eller uten kunnskap om retningslinjene for hjelpemidler på eksamen. Spørsmålet om klager burde være kjent med regleverket vurderes etter reglene om rettslig villfarelse. Villfarelse om rettsregler kan kun fritta dersom villfarelsen har vært aktsom, det vil si unnskyldelig. Tatt i betraktning at klager var en erfaren student

fant Felles klagenemnd at det ikke forelå unnskyldelig rettsvillfarelse. Underinstansen vedtok om annullering var etter Felles klagenemnds syn i alle fall ikke for strengt.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 12/2009

Saken gjaldt utestenging etter skikkethetsvurdering jf. uhl. § 4-10. Særskilt skikkethetsvurdering ble reist mot klager med bakgrunn i flere tvilmeldinger. Underinstansen fant at klagers personlige forutsetninger for yrket som bioingeniør var fraværende. Underinstansen vektla i denne sammenheng at klager hadde trekk ved sin personlighet som gjorde at både medstudenter og lærere reagerte på hans adferd. Det ble særlig vist til at klager ikke møtte opp til avtalte veiledningstimer ved institusjonen, og at han hadde samarbeidsproblemer i studiesituasjonen. Underinstansen fattet vedtak om utestenging i to år.

Felles klagenemnd opphevet underinstansens vedtak. Det ble konstatert at klagers adferd kunne reise tvil om at klager var uegnet som bioingeniør, men at underinstansens utredning av saken ikke ga tilstrekkelig grunnlag til å vurdere om klager var uskikket. Det ble særlig vist til at underinstansen ikke hadde vektlagt om klager hadde evne eller vilje til å endre sin adferd til det bedre i fremtiden. Det var heller ikke godtgjort fra institusjonens side at klager utgjorde en mulig fare for pasienters liv, fysiske og psykiske helse, rettigheter og sikkerhet. Underinstansen hadde ikke benyttet seg av andre formelle eller uformelle virkemidler før sak ble reist for skikkethetsnemnda. Selv om det var vanskelig å få klager til å møte til fastsatte veiledningstimer bemerket Felles klagenemnd at det må kunne kreves at studiestedet strekker seg langt for å få i stand en slik veiledningssamtale. Det er nødvendig for å vurdere hva studentens adferd skyldes, og om situasjonen kan løses ved mindre inngripende midler enn utestenging etter skikkethetsvurdering.

Resultat: Underinstansens vedtak om uskikkethet og utestenging av klager i to år ble enstemmig opphevet.

Sak nr. 13/2009

Saken gjaldt fusk hvor det under sensurering av hjemmeeksamen ble avdekket at klager hadde kopiert tekst fra internett uten å oppgi kildehenvisninger. I tillegg var deler av oppgaven identisk med en medstudent. Underinstansen fant at klager ved å kopiere fra internett hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett semester. Om det forelå ulovlig samarbeid eller ulovlig kopiering fra medstudenten fant underinstansen ikke tilstrekkelig bevist. Felles klagenemnd fant i likhet med underinstansen at klager hadde fusket objektivt sett og at skyldkravet var oppfylt. Omfanget av kopieringen begrenset seg imidlertid til ca 4, 5 % av den totale hjemmeeksamen. På denne bakgrunn fant Felles klagenemnd at annullering av eksamen var tilstrekkelig reaksjon for klager i dette tilfellet. Vedtaket om utestenging ble opphevet.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging ble opphevet.

Sak nr. 14/2009

Saken gjaldt fusk hvor det under sensurering av hjemmeeksamen ble avdekket at klager hadde kopiert tekst fra internett uten å oppgi kildehenvisninger. I tillegg var deler av oppgaven identisk med en medstudent, herunder medstudenten i sak nr. 13/09. Underinstansen fant at klager ved å kopiere fra internett hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett semester. Om det forelå ulovlig samarbeid eller fant underinstansen ikke tilstrekkelig bevist. Felles klagenemnd fant i likhet med underinstansen at klager hadde fusket objektivt sett og at skyldkravet var oppfylt. Omfanget av kopieringen begrenset seg imidlertid til ca 4 % av den totale hjemmeeksamen. På denne bakgrunn fant Felles klagenemnd at annullering av eksamen var tilstrekkelig reaksjon for klager i dette tilfellet. Vedtaket om utestenging ble opphevet.

Resultat: Underinstansens vedtak om annullering ble stadfestet, mens vedtaket om utestenging ble opphevet.

Sak nr. 15/2009

Saken gjaldt fusk hvor det under sensurering av skoleeksamen ble avdekket at store deler av to besvarelser var identisk utført. Ut fra lagrede dokumentegenskaper ble det oppdaget at begge besvarelsene var opprettet på en og samme pc, mens besvarelsene under eksamen ble lagret på to ulike pc-er. Klager innrømmet i møte med underinstansen at han hadde skaffet seg tilgang til brorens eksamensbesvarelse mens eksamen pågikk. Underinstansen fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett år. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak og bemerket at reaksjonen var adekvat.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 16/2009

Saken gjaldt fusk hvor det under sensurering av hjemmeeksamen ble avdekket likhetstrekk mellom klagers besvarelse og en rekke tekster hentet fra internett. Klager hadde ikke oppgitt kildehenvisning i den løpende teksten, men oppført henvisningene til internett i litteraturlisten. Underinstansen fant at klager hadde fusket grovt uaktsomt og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett semester. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak, men bemerket at klager handlet forsettlig ettersom hun var klar over den faktiske fuskehandlingen. Hennes uvitenhet var knyttet til henvisningsteknikken, men det forelå ingen unnskyldelig rettsvillfarelse etter Felles klagenemnds syn. Det ble vist til at klager hadde vært på forelesning om kildebruk, samt at informasjon om korrekt henvisningsteknikk lå tilgjengelig på institusjonens nettsider. Når det gjaldt reaksjonen la Felles klagenemnd vekt på at klager var førsteårsstudent, og at hun i litteraturlisten hadde listet opp kildehenvisningene etter nummerering av oppgavene. Tatt i betraktning at forsettlig fusk normalt medfører to semestre utestenging, fant Felles klagenemnd at annullering og utestenging i ett semester var en adekvat reaksjon.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 17/2009

Saken gjaldt fusk hvor det ble oppdaget at klager hadde medbrakt en kalkulator på eksamen som ikke var godkjent. Kun en spesiell kalkulator var lovlig å medbringe på den aktuelle eksamen.

Underinstansen fant at klager hadde fusket grovt uaktsomt og fattet vedtak om annullering av eksamen. Felles klagenemnd opphevet underinstansens vedtak. Det objektive vilkåret var klart nok oppfylt ved at klager hadde medbrakt kalkulatoren i strid med eksamensreglementet. Kravet til forsett var også oppfylt ettersom klager var klar over den faktiske fuskehandlingen. Felles klagenemnd fant imidlertid at klager var i unnskyldelig rettsvillfarelse. Det ble i denne sammenheng vektlagt at kursbeskrivelsen og eksamensoppgaven ikke inneholdt tilstrekkelig klare opplysninger om hvilken kalkulator som var tillatt.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig opphevet.

Sak nr. 18/2009

Saken gjaldt fusk hvor det ble oppdaget at klager hadde medbrakt en kalkulator på eksamen som ikke var godkjent. Kun en spesiell kalkulator var lovlig å medbringe på den aktuelle eksamen.

Underinstansen fant at klager hadde fusket grovt uaktsomt og fattet vedtak om annulleringa av eksamen. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak. Reaksjonen om annullering av eksamen var etter Felles klagenemnds syn adekvat.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 19/09

Saken gjaldt fusk på et prosjektarbeid hvor klager hadde kopiert fra en rekke internettkilder uten å oppgi kildehenvisning. Underinstansen fant at klager hadde fusket grovt uaktsomt og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett semester. Klager anførte at underinstansen ikke hadde tatt hensyn til den omstendighet at hun ble ekskludert fra gruppearbeidet som opprinnelig skulle utgjøre prosjektarbeidet. Hun ble tatt for fusk på prosjektarbeidet hun i ettertid måtte utføre som individuelt arbeid. Felles klagenemnd fant at klager hadde fusket objektivt sett, og at det ikke var unnskyldelig subjektivt sett at hun aldri forsto at manglende kildehenvisninger i den løpende teksten var fusk. Klager hadde fusket med forsett ettersom hun var klar over de manglende kildehenvisningene. Annullering av eksamen og utestenging i ett semester var etter nemndas syn ikke for strengt. Det kunne ikke tillegges vekt at hun tidligere var ekskludert fra gruppearbeidet.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 21/09

Saken gjaldt fusk på skoleeksamen hvor det ble oppdaget et 17 siders notathefte tilhørende klager, på toalettet. Notatene som var ført på eksamensark, var påført kandidatens initialer, studentnummer, eksamenskode og eksamensdato. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig ved å ha et ulovlig hjelpemiddel tilgjengelig på eksamen, og fattet vedtak om annullering av eksamen og

utestenging i to semestre. Verken det objektive eller det subjektive vilkåret var bestridt fra klagers side. Klager var derimot uenig i underinstansens fastsettelse av reaksjonen. Det ble vist til at underinstansen i tidligere saker hadde vært mer liberal i reaksjonsfastsettelsen. Felles klagenemnd fant at underinstansens skjerpelse av reaksjonsfastsettelsen var en saklig begrunnelse for fravikelsen av tidligere praksis.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 22/09

Saken gjaldt fusk hvor det ble oppdaget at klager hadde kopiert 7 linjer fra internett uten å oppgi kildehenvisning. Det ble også anført fra underinstansens side at klager hadde fusket flere andre steder ved bruk av feil henvisingsteknikk. Underinstansen fant at klager hadde fusket grovt uaktsomt og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett semester. Felles klagenemnd fant at det kun dreide seg om fusk objektivt sett i ett tilfelle, herunder 7 av totalt 199 linjer, og bemerket at det må skilles mellom hva som er dårlig henvisingsteknikk og hva som er fusk. Det er tale om fusk hvor studenten fremstiller andres arbeid som sitt eget. Når det gjaldt kopiering fra internett på 7 linjer, fant Felles klagenemnd at det var tale om et enkelttilfelle av slurv som ikke kunne kvalifisere til grov uaktsomhet. Skyldkravet var således ikke oppfylt

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig opphevet.

Sak nr. 23/09

Saken gjaldt fusk hvor det ble oppdaget at klager hadde kopiert fra en gruppebesvarelse innlevert ved skolen tidligere. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett år. Klager hadde kopiert cirka 4 av totalt 7 sider. Felles klagenemnd fant i likhet med underinstansen at klager hadde fusket forsettlig, og bemerket at annullering og utestengning i ett år var en adekvat reaksjon.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 24/09

Saken gjaldt fusk hvor det ble oppdaget at klager hadde etterlignet en karakterfigur i sin besvarelse, uten å oppgi kildereferanse. Tegningene klager hadde brukt var nesten helt identisk med en eksisterende playstationfigur. Karakterfiguren utgjorde en sentral del av besvarelsen. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett år. Felles klagenemnd var enig med underinstansens resultat, og bemerket at reaksjonen var adekvat.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 25/09

Saken gjaldt fusk hvor det under kontroll av hjelpemidler under skoleeksamen ble oppdaget en huskelapp med formler i klagers lukkede pennal. Underinstansen fant at klager hadde medbrakt et

ulovlig hjelpemiddel på eksamen og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett semester. Felles klagenemnd fant det ikke tilstrekkelig bevist at klager hadde fusket forsettlig, men fant at det var grovt uaktsomt av klager å ikke fjerne huskelappen før eksamen begynte. Felles klagenemnd fant det imidlertid ikke tilstrekkelig godtgjort at huskelappen var av sentral verdi for det pensum klager hadde eksamen i. Denne uklarheten måtte ifølge nemnda komme studenten til gode, ved at reaksjonen ble fastsatt med den forutsetning at huskelappen ikke var av særlig sentral verdi. På denne bakgrunn fant Felles klagenemnd at kun annullering av eksamen var en passende reaksjon i det foreliggende tilfellet.

Resultat: Underinstansens vedtak om utestenging ble enstemmig opphevet. Vedtaket om annullering av eksamen ble stadfestet.

Sak nr. 26/09

Saken gjaldt fusk hvor det ble avdekket at klager hadde kopiert fra en annens besvarelse ved institusjonen som allerede var innlevert og godkjent. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett år. Felles klagenemnd behandlet ikke sakens realitet da underinstansens saksbehandling ikke hadde vært tilfredsstillende på flere punkter. For det første hadde klager ikke blitt underrettet om utestengingsvedtaket før en og en halv måned etter vedtaket ble fattet. For det andre hadde klager ikke fått forsvart seg på best mulig måte før vedtak ble fattet i underinstansen. Klager fikk kun et par dagers frist til å uttale seg i anledning saken, og fikk ikke tilbud om advokathjelp fra sak var reist. Felles klagenemnd bemerket at sak er reist fra det tidspunkt det er bestemt at fuskeforholdet skal oversendes den lokale klagenemnda for avgjørelse. På denne bakgrunn fant Felles klagenemnd at det var en viss, rimelig mulighet for at utfallet hadde blitt annerledes dersom underinstansen hadde behandlet saken forsvarlig. Saksbehandlingsfeilene hadde således virket bestemmende på vedtakets innhold, jf. forvaltningslovens § 41. Felles klagenemnd bemerket at god saksbehandling ikke bare skal sikre et riktig resultat, men også sikre borgernes tillit til forvaltningen.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig opphevet som følge av saksbehandlingsfeil.

Sak nr. 27/09

Saken gjaldt fusk hvor det ble avdekket at klager hadde medbrakt et ulovlig hjelpemiddel på skoleeksamen, herunder tre tettskrevne notatsider med pensumrelevant stoff. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av eksamen og utestenging i ett år. Felles klagenemnd opprettholdt underinstansens vedtak.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 28/09

Saken gjaldt fusk på individuell hjemmeoppgave. I klagers besvarelse ble det avdekket likhetstrekk til en rekke kilder hentet fra internett og lærebøker. Det var ikke oppgitt tilstrekkelig kildehenvisning i den løpende teksten. Underinstansen fant at klager hadde fusket grovt uaktsomt og fattet vedtak om

annullering av hjemmeoppgaven og utestengning i ett semester. Felles klagenemnd sluttet seg til underinstansens vurdering av både det objektive og subjektive vilkåret for fusk. Når det gjaldt skyldspørsmålet bemerket Felles klagenemnd at klager hadde kopiert fra kilder i et vesentlig omfang uten å følge reglene for riktig kildehenvisning. Enkelte steder manglet kildehenvisningene sidetall, mens andre steder var det oppgitt uriktig kildehenvisning. Klager hadde ikke markert hvor i teksten gjengivelsen av kildene startet. I tillegg manglet det kildehenvisning fullstendig enkelte steder. Felles klagenemnd fant derfor at oppgaven bar så stort preg av slurv med kildehenvisninger at det var grunn til sterke bebreidelser for mangel på aktsomhet.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 29/09

Saken gjaldt fusk på hjemmeoppgave hvor det ble oppdaget at klager hadde kopiert fra en rekke kilder uten å oppgi tilstrekkelig kildehenvisning. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av hjemmeoppgaven og utestenging i to semestre. Felles klagenemnd fant det imidlertid ikke tilstrekkelig dokumentert fra institusjonens side at det forelå fusk objektivt sett. Etter en gjennomgang av klagers eksamensbesvarelse og de aktuelle kilder i saken fant riktignok Felles klagenemnd at klager i vesentlig omfang hadde kopiert tekst fra internett uten å oppgi de aktuelle nettsidene. Det kunne imidlertid konstateres at klager gjennomgående i hele besvarelsen hadde oppgitt ulike lærebokforfattere som kildehenvisning til de samme avsnittene. Felles klagenemnd kunne ikke med bakgrunn i den forelagte dokumentasjon utelukke at kildehenvisningene klager hadde oppgitt kunne inneholde tilsvarende sitater som ble funnet på de aktuelle nettsidene. På denne bakgrunn fant Felles klagenemnd at saken måtte oppheves og sendes tilbake til underinstansen for ny behandling.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig opphevet.

Sak nr. 30/09

Saken gjaldt fusk på prosjektoppgave hvor det ble avdekket likhetstrekk mellom klagers besvarelse og en rekke kilder hentet fra internett. Klager hadde ikke oppgitt kildehenvisninger. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av prosjektoppgaven og utestenging i to semestre. Felles klagenemnd sluttet seg til underinstansens vurdering. Klagers erkjennelse av de faktiske forhold ble ikke tillagt vekt ved reaksjonsfastsettelsen.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 31/09

Saken gjaldt fusk på hjemmeeksamen hvor det ble oppdaget at klager hadde kopiert fra en rekke internettkilder uten å oppgi kildehenvisning verken i den løpende teksten eller i litteraturlisten. Underinstansen fant at klager hadde fusket forsettlig og fattet vedtak om annullering av hjemmeoppgaven samt utestengning i to semestre. Felles klagenemnd fant det tilstrekkelig bevist at

klager var klar over de manglende kildehenvisningene, og sluttet seg til underinstansens vurdering av fuskevilkårene.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.

Sak nr. 32/09

Saken gjaldt utestengning grunnet straffbare forhold jf. kravet i uhl. § 4-9 (1) om fremleggelse av politiattest ved opptak til studier hvor studentene kommer i kontakt med pasienter, klienter, barnehagebarn eller andre som del av klinisk undervisning eller praksisopplæring. Politiattesten skal vise om vedkommende er siktet, tiltalt eller domfelt for bestemte sedelighetsforbrytelser. Klager var tidligere domfelt for forsøk på voldtekt, samt to tilfeller av utuktig adferd. Med hjemmel i uhl. § 4-9 (3) fattet politiattestnemnda vedtak om å utestenge klager fra å delta i praksisopplæring og klinisk undervisning ved sykepleierutdanningen. Felles klagenemnd fant etter en helhetsvurdering av arten av de straffbare forhold, organiseringen av opplæringen og hvor langt tilbake i tid de straffbare forhold lå, at det var uforsvarlig å la klager gjennomføre praksisundervisningen. Sedelighetsforbrytelsene var av svært alvorlig karakter. I tillegg var praksisgjennomføringen ved institusjonen lagt opp slik at det ikke var praktisk mulig å holde klager under konstant oppsyn. Endelig la Felles klagenemnd avgjørende vekt på at klager fortsatt nektet for å ha begått de straffbare forhold han tidligere var dømt for. Hensynet til pasientens sikkerhet måtte veie tyngre enn klagers ønske om å utdanne seg som sykepleier.

Resultat: Underinstansens vedtak ble enstemmig stadfestet.